Parlak Çayırın Perileri

Dilekleriniz gerçek olsun!

Belle ve Büyülü Temizlik

Kate Bloom ve Emma Pack

BÜYÜLÜ FENER

Parlak Çayırın Perileri

Küçük büyük bütün dilekler,
Gerçekleşsin değneğimle birer birer!

Parlak Çayırın dört peri arkadaşıyla tanışın. Belle, Ivy, Daisy ve Rose. Onların en sevdiği şey, insanların dileklerini gerçekleştirmek.

"Keşke bu park yenisi gibi güzel olsa."

Fiona'nın parkı pislik içinde ve acilen temizlenmeye ihtiyacı var. Acaba Belle sihrini Fiona'nın dileğini gerçekleştirmek için kullanabilecek mi?

Her Parlak Çayırın Perileri kitabında, biriktirmeniz için bir adet parlayan kitap ayracı var!

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmenliğin 5 inci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

ISBN 978-605-106-109-2

9 786051 061092

BÜYÜLÜ FENER

Parlak Çayır Perileri'nin
parıltılı diğer maceralarını biriktirin!

1. Ivy ve Harika Arkadaşı

2. Belle ve Büyülü Temizlik

3. Daisy ve Neşeli Tiyatro

4. Rose ve Muhteşem Köpek

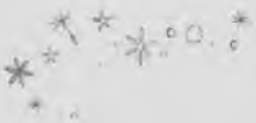

Parlak Çayırın Perileri

Belle ve Büyülü Temizlik

Kate Bloom and Emma Pack

BÜYÜLÜ FENER

Perilerin Öyküsü

Yemyeşil bir vadidir Perilerin Parlak Çayırı
Kanat çırpan periler kaplar her bir alanı,
Her mevsim çayıra hayat verirler,
Ve çiçeklerin büyümesine yardım ederler.

Amaçları dilekleri gerçekleştirmektir perilerin,
Gece gündüz mutluluk saçarlar, en güzeliyle sihirlerin.
Ama yine de görünmemelidir periler insanlara,
Karahindiba Kraliçesi koymuştur bu kuralı onlara.

Gerçekleştirmek isterler bir dilek tutulduğunda,
Parlak Çayır'a doğru çıkarlar hemen yola.
Orada kraliçeden izin istemelidirler önce,
Gitmeye hazırlanırlarken bu önemli göreve.

Gitmeleri için izin verdiğinde kraliçe,
Beklerler onu, parlak peri tozu versin diye.
Sonra uçmaya başlarlar dilekleri için insanların,
Ve sihir saçarlar üzerlerine onları çağıranların.

Dilek tuttuğunda bir peri yakınındaysa eğer,
Bilirsin ki o seni mutlaka dinler.
Rüyalarını gerçekleştirmek için sihrini kullanır,
Ve sana özel bir peri hediyesi bırakır!

Periler görevlerini çok sevdikleri için,
Sözlerine her zaman güvenebilirsin.
Bir dahaki sefere yalnız veya üzgün olduğunda,
Parlak Çayır'daki perileri hatırla!

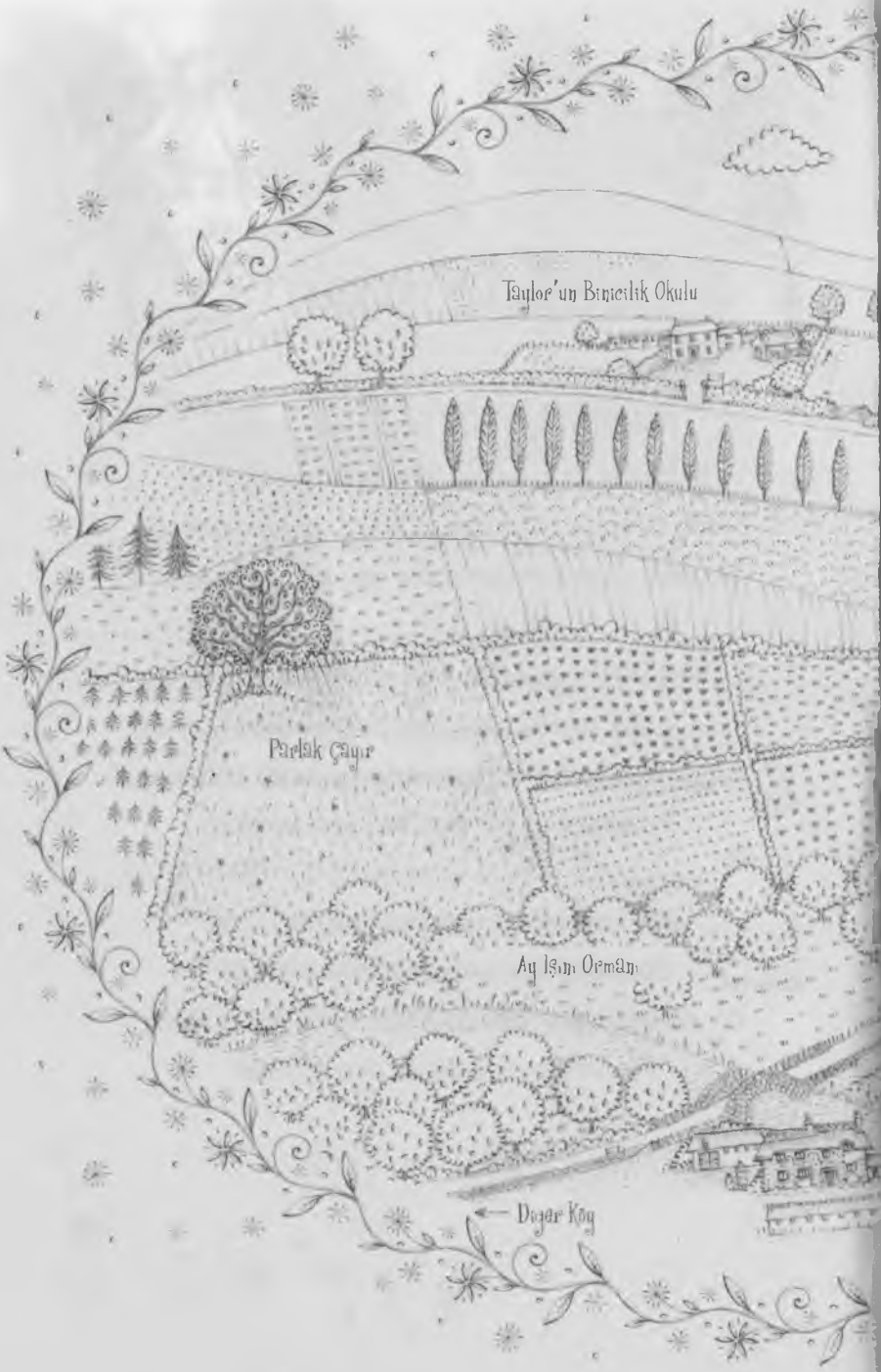
Taylor'un Binicilik Okulu
Parlak Çayır
Ay Işını Orman
Diğer Köy

Yem Park
Yeşilpınar Okulu
Yeşil Köy
Eski Park
Kuyruksallayan Köpek Balığı Barınağı
K
B
D
G

Büyülü Fener 69

PARLAK ÇAYIRIN PERİLERİ

Belle ve Büyülü Temizlik

THE FAIRIES OF STARSHINE MEADOW

Belle and the Magic Makeover

Yaş grubu (8-12)

Yazan: Emma Pack – Susan Bentley

Resimleyen: Emma Pack

1. basım: Nisan 2009

ISBN: 978-605-106-109-2

Sertifika No: 10905

© 2009, Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.

•

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

•

Büyülü Fener
Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul
Tel: (0212) 513 34 20-21 Fax: (0212) 512 33 76

•

Baskı ve Cilt:
Melisa Matbaacılık
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8 Bayrampaşa / İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

•

Genel Dağıtım:
Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.
Ticarethane Sokak No: 53 Cağaloğlu / İstanbul
Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 90

•

İnternet satışı: www.alfakitap.com

Bölüm Bir

Bluebell eğreltiotu yaprağına otururken minik bir tüyle kendini serinletti. Parlak uçuk mavi kanatları sıcaktan aşağı sarkmıştı. Uzun süredir yağmurun yağmasını bekliyordu, fakat hava son birkaç haftada olduğu gibi nemli ve durgundu.

Bluebell uykulu bir yabanarısının Yeşildiken Köyü'ne doğru alçalarak uçmasını izledi.

Birden parıltılı iki sarıkanadın arıyı geçerek çayıra giren çitleri aştığını gördü.

"İşte buradasın Belle!" diye haykırdı neşeli bir ses.

"Daisy!" Belle arkadaşına gülümsedi. "Bu sıcakta nasıl bu kadar hızlı uçabiliyorsun?"

Daisy Bluebell'in önünde kanat çırparken, "Bu acil bir durum!" dedi. "Karahindiba Kraliçesi herkesle konuşmak istiyor. Çabuk ol!" Pembe uçlu papatya yapraklarından bir elbise giymişti ve uzun sarı saçlarını iki yandan sıkıca toplamıştı.

"Neler oluyor?" diye sordu Bluebell. Kıvırcık saçları rüzgârda uçuşurken bulutsuz gökyüzünde Daisy ile birlikte uçuyordu.

"Henüz bilmiyorum. Ama yakında öğreneceğiz."

Daisy ve Bluebell Parlak Çayır'daki büyük kavak ağacına doğru uçan perilere katılmak için el ele tutuşup yükseğe doğru uçtular.

Büyük kavak ağacı, perileri yöneten Karahindiba Kraliçesi'nin eviydi. Yeşildiken Köyü'nün hemen dışındaki çayırın köşesinde bulunuyordu.

"Belle! Daisy! Bizi bekleyin!" diye bağırdı iki ses. Yeşil ve pembe karışımı bir ışıkla beraber iki peri çimenlerin içinde belirdi.

"Rose ve Ivy!" dedi Belle mutlulukla. "Nerelerdeydiniz?"

"Sarmaşık yapraklarının altında uzanıyorduk. Çok güzel ve serindi. Rüyamda kuş havuzunun içinde yüzüyordum."

Rose'un beline kadar açık kahverengi saçları vardı. Gül yapraklarından bir elbise giymişti ve kanatları şeker pembesiydi. Bluebell'in elini tuttu.

"Çok eğlenceli görünüyor," dedi Belle gülümseyerek. "Daha önce havanın hiç bu kadar sıcak olduğunu hatırlamıyorum."

"Haydi," dedi Daisy. "Acele etsek iyi olur."

Ivy uçtu ve Daisy ile el ele tutuştu. Parlak uçuk yeşil kanatları, uzun kırmızı saç örgüleri ile sarmaşık yapraklarından bir elbisesi vardı. "Karahindiba Kraliçesi neden bizi çağırdı dersiniz?" diye sordu.

"Emin değilim," dedi Daisy. "Mutlaka bu garip havayla bir ilgisi vardır."

"Çok haklısın," dedi Belle. "Çayırdaki çiçeklerimizin solmasını engellemek çok zorlaşmaya başladı."

Kavak ağacına doğru uçarlarken Belle, hafif bir yanık kokusu aldı ve kavak ağacının etrafında yüzlerce solmuş yaprağın yere döküldüğünü gördü.

Genellikle yılın bu zamanlarında, kavak ağacının her bir yaprağı sihirli peri ışığıyla parlardı ve bu ışık insanlara sadece dalların arasından süzülen güneş ışığı gibi görünürdü. Fakat bugün yapraklar çok zayıf bir ışık çıkarıyordu.

"Kavak ağacı çok sağlıksız

görünüyor," dedi Belle, suratı asılmıştı.

"Çok fazla yaprağı dökülmüş," dedi Belle. Endişeli bir şekilde kavak

ağacının dalında oturuyordu. Rose, Ivy ve Daisy yanında yerlerini aldılar.

Karahindiba Kraliçesi altın yapraklı elbisesiyle ağacın içindeki kemerde belirirken ziller çalmaya başlamıştı. Gümüş sarısı saçları dalgalar oluşturarak sırtına iniyordu ve kıvrık karahindiba tomurcuklarından bir taç takıyordu.

Periler, kraliçelerinin konuşmasını beklerken ortalığa derin bir sessizlik hâkimdi.

"Perilerim, sizleri çok önemli bir sebep için buraya çağırdım," dedi kraliçe. "Çayırdaki çiçeklerin ve çimenlerin bu sıcak havada sağlıklı kalmaları için çok uğraştığınızı biliyorum. Ama yardımlarınıza rağmen sıcaklık kavak ağacının çok fazla yaprak kaybetmesine neden oldu. Bu yüzden ağacın yeni yapraklar çıkarması için özel bir karışım hazırlamaya karar verdim. Karışımın içine koymam için bulunması gereken maddelerin listesini hazırladım. Her bir peri grubunun yedi gün boyunca ayın hilal zamanında bu maddeleri bulması gerekiyor.

"Çok heyecanlı!" diye haykırdı Daisy. "Acaba bizim listemizde neler var?"

Her bir peri yardım etmek için çok istekliydi ve ağacın kabuğunda yazılı olan listelerini almak için yerlerinden kalktılar. Onların sırası geldiğinde Bluebell öne çıktı. Karahindiba Kraliçesi listeyi verirken Ivy, Rose ve Daisy gülümsediler. "Bu karışım için çok güzel bir çanağa ihtiyacım var. Benim için bir çanak hazırlar mısın Belle?"

"Elbette, Majesteleri!" diye cevap verdi Bluebell nazikçe. Bir şeyler üretmeyi çok severdi. Her zaman, sevimli yapraklar, yıldız biçiminde yosunlar, hatta insanların attığı sevimli paket kâğıtlarını bile

toplardı. Ne zaman bir peri hediye paketi yapmak veya elbise hazırlamak istese Bluebell'den yardım isterlerdi.

Bütün listeler dağıtıldığında kraliçe, perilere iyi şanslar diledi ve bütün periler görevlerine başlamak için farklı yönlere doğru uçmaya başladılar. Belle çayıra doğru uçarken kanatlarıyla parlak kırmızı gelincikleri savurdu. Ivy, Rose ve Daisy listeye göz atmak için toplandılar.

"Sekiz noktalı sarmaşık yaprağı," diye okudu Ivy. "Ben bunu bulurum."

"Kırmızı bir gül yaprağı, çalılıkta büyümüş olacak ve dikensiz olacak," dedi Rose. "Ben de bunu arayacağım."

Daisy aşağı yukarı kanat çırparak "Ben listeyi göremiyorum!" diye haykırdı. Bluebell'in omzundan bakmak için boynunu uzattı.

"Böylesi daha iyi. Yüz yapraklı bir papatyanın tek yaprağı," diye okudu. "Bunu göz açıp kapayıncaya kadar bulabilirim."

Bluebell, Ivy ve Rose kıkırdadılar. Sıcaklığa rağmen Daisy, bir ateşböceği sürüsü kadar enerji doluydu. Belle listedeki son maddeyi okudu. "Of, beyaz bir sümbül çiçeği."

"Aman Tanrım, Belle, bunu nereden bulacaksın?" diye sordu Daisy.

Bluebell kafasını salladı. Beyaz sümbüller çok nadir bulunurdu ve genellikle ilkbaharda yetişirdi. "Emin değilim," dedi. "Ama belki aramamda yardım edersiniz."

"Tabii ki ederiz!" Ivy, Rose ve Daisy hep bir ağızdan bağırdılar.

Bluebell yükseklere doğru uçtu. "Çabuk olun, aklıma çok farklı çiçekleri olan bir yer geldi. İlkbaharda Yeşildiken Köyü'ne doğru uçarken bir parka çiçek yataklarının ekildiğini görmüştük. Bu parkı hatırlıyor musunuz?"

Peri kanatları uçuşurken Ivy, Daisy ve Rose arkasından uçtular. "Bizi bekle!"

Bölüm İki

Bluebell parkın kapısına doğru uçtu ve çiçekli çalının üzerine kondu. Üç arkadaşı da onu takip ederek yanına yerleştiler. Dehşet içerisinde etraflarına bakındılar.

Bluebell kavrulmuş çimenlere ve kurumuş çiçeklere bakarak, "Aman Tanrım," dedi. "Birkaç ay önce burası böyle değildi. Sanki yıllardır kimse uğramamış gibi."

Rose'un yüzü gölgelendi. "Zavallı çiçeklerin gerçekten suya ihtiyacı var."

"Ve her taraf çöp dolu!" Daisy bir çalının altına atılmış olan plastik bardağın üzerine doğru uçtu. Bardağın içine girdi ve aniden çıkan rüzgâr yüzünden, devrilen bardağın içinde hapsoldu. "İmdat!" diye çığlık attı boğuk bir sesle. "Beni buradan çıkarın!"

"Sanırım onu kurtarsak iyi olacak," dedi Rose, gülmemek için kendini zor tutuyordu.

Aşağıya doğru uçtular ve bardağı yan çevirdiler. Daisy dışarı çıkarken sendeledi ve

buruşmuş eteğini salladı. "Ayy, kapalı kalmak için ne kötü bir yer."

Bluebell ona gülümsedi. "Artık güvendesin. Haydi, maddeleri aramaya başlayalım."

Tam çimenlerin üzerinden uçarlarken birileri parkın kapısından içeri girdi.

"Çabuk!" dedi Belle panikle. "Saklanın!" Daisy ile birlikte bol yapraklı bir çalının arkasına saklandı. Rose ve Ivy de hemen onlara katıldı.

Perilerin insanlar tarafından görülmemesi çok önemli bir peri kuralıydı. Karahindiba Kraliçesi kaza ile bile olsa bu kuralı çiğneyen perilere çok kızardı. Gördüklerini unutmaları için insanların üzerlerine

serpilmesi gereken özel peri tozunu hazırlamak zorunda kalırdı.

Periler, bir adam ve iki kızın patikadan içeri doğru yürüdüklerini gördü.

"İşte geldik," dedi adam. "Güneşin tadını çıkarmak için mükemmel bir yer." Uzun boyu ve koyu renk saçları vardı ayrıca bir şort ve tişört giymişti.

İki kız pek emin görünmüyorlardı. "Yeni parka gidemez miyiz, Baba? Orada sandallar için bir havuz var. Buradaki çok kirli," dedi büyük kız, saçını kulağının arkasına atarken. Sekiz yaşlarında görünüyordu ve çok tatlı, kalp şeklinde bir yüzü ile kocaman, kahverengi gözleri vardı.

Küçük kız onayladı. "Ben burada

oynamak istemiyorum!" Kısa kıvırcık saçları yüzünü çevrelemişti. Onun da kocaman, kahverengi gözleri vardı. "Kusura bakmayın, siz ikiniz, yeni park buraya çok uzak," diye cevap verdi babaları. "Ayrıca ben burayı çok seviyorum. Ben sizin yaşlarınızdayken buralarda oynardım. Lake ailesinin diğer iki üyesinin de bu parkta oynamasını istiyorum. Ama buranın ihmal edilmiş olması gerçekten çok üzücü."

"Biliyoruz," dedi büyük kız iç

çekerek, aynı zamanda da gülüyordu. "Buraya her geldiğimizde aynı şeyi söylüyorsun! Haydi, Katy! Oyun bahçesine kadar yarışalım!"

"Ebesin!" diye bağırdı Katy. "Hey, Fiona! Beni bekle!"

Babaları da arkalarından koştu.

"Eğlenceli görünüyorlar. Haydi, onları takip edelim," dedi Rose.

Rose, Bluebell, Ivy ve Rose görünmemeye çalışarak oyun bahçesinin üzerinden uçtular ve bir bankın arkasına saklandılar. Yandaki duvarda bir tablo vardı ve bir kenarına boya dökülmüştü.

Çiçekli elbise giymiş bir kadın yakınlarda köpeğini gezdiriyordu. Fiona, Katy ve Bay Lake'i görünce durdu. "Merhaba Dave, hava çok

sıcak değil mi?" dedi. "Zavallı Muppet koca tüylerinin arasında çok terliyor."

"Merhaba, Val! Eminim öyledir, zavallı şey!" dedi Bay Lake. Muppet'ın başını okşadı.

Yumuşak tüylü köpek arkadaşça havladı.

"Merhaba, Bayan Roberts. Merhaba, Muppet," dedi Fiona. Katy ile birlikte Muppet'ı sevmek için eğildiler.

"İkinizi gördüğüne çok sevindiğinden eminim," dedi Val gülümseyerek. "Kırık camlara basmaması için tasmasını çıkarmaya cesaret edemedim, o yüzden, bugün çok sıkıldı."

"Parkın yaşlanmış olması çok üzücü, değil mi? Eminim bütün parayı yeni park için harcamışlardır," dedi Dave Val'e dönerek. "Tablonun boyası da artık çok kötü görünüyor. Seneler önce, o tabloyu bizim sınıfın yaptığına artık inanamıyorum."

Fiona babasına gülümsedi. "Ama Baba, sen ve Val'in oğlunun bu

tablonun yapılmasına yardım etmenizin üzerinden yıllar geçti."

Val kahkaha attı. "Haklısın, Fiona! Hatırladığım kadarıyla yirmi yıl oldu. Babanız ve Andrew küçükken bu park bir harikaydı. Oyun oynayan çocuklar ve piknik yapan ailelerle doluydu." Yüzü yumuşadı ve hayallere dalmış bir ifade takındı. "Eskiden ağaçların altında çocuklarıma peri masalları okurdum. Biliyor musunuz, Andrew bir keresinde, karanlıkta, bir peri gördüğünü zannetmişti."

Bluebell, Ivy, Rose ve Daisy mutlulukla bakıştılar.

"Gerçek bir peri mi?" Fiona ve Katy gözlerini irice açarak bağırdılar.

Babaları kıkırdadı. "Evet, ama tabii ki kimse ona inanmadı. Çünkü o bir

erkek ve hiçbir erkek perilerin gerçek olduğuna inanmaz."

"Gerçek değilmiş miyiz?" Daisy şaşkınlıkla saklandığı yerden yukarı uçmaya başladı. "Tabii ki gerçeğiz!"

Bluebell, Ivy ve Rose güçlükle onu geri çektiler. "Sakin ol, Daisy!" diye fısıldadı Bluebell.

"Parka bakım yapılmasını istemek için meclise bir yazı yazdım," dedi Val. "Ama buranın otoparka dönüştürüleceğine dair dedikodular duydum. Yeni bir park yapıldığını biliyorum, ama Muppet ve ben

burayı çok seviyoruz ve tek sevenler de biz değiliz."

Dave ve Val yürüdüler ve bir banka oturdular, periler ise görünmemek için bankın bir ayağının arkasına doluştular. Muppet onları gördü ve kuyruğunu sallamaya başladı. Ivy parmağını dudaklarına götürdü. "Şşşş!" diye fısıldadı. "İyi köpek!"

Muppet burnunu ön patilerinin üzerine koydu ve gözlerini kapattı.

Fiona Katy'e baktı. "Bayan Roberts acaba haklı olabilir mi? Sence bu parkta gerçekten periler yaşıyor mudur?"

Katy'nin gözleri parladı. "Bilmiyorum. Haydi, peri avına çıkalım!" Vişne ağacının yanındaki çimenlerin üzerinde zıplayarak

yürümeye başladı ve Fiona da onu takip etti.

Bluebell, Ivy, Rose ve Daisy yukarı doğru uçtular ve vişne ağacının içine saklandılar.

Kızlar mor çançiçeklerinin içlerine bakarken periler aşağıya eğildiler.

"Perilere dair hiçbir iz yok," dedi Fiona. "Çünkü biz burada, yukarıdayız!" Rose neşeli bir şekilde, vişne dallarının arasından fısıldadı. Fiona perileri ararken birkaç tane papatya kopardı ve Bluebell onu,

papatyalardan kolye yaparken mutlulukla izledi. Tıpkı onun, yatağını süslerken kullandığı veronika çiçeği kolyelerine benziyordu. Sanki Fiona da, onun gibi bir şeyler üretmeyi çok seviyordu.

On dakika sonra, kızlar bütün çiçekleri aramayı bitirmişlerdi. Katy kendini çimenlerin üzerine bıraktı. "Çok bunaldım ve terledim. Keşke bu parkın bir de havuzu olsaydı!"

Fiona vişne ağacının etrafında gezindi ve ayağının altındaki çimenlerden bir şey kopardı. "Bak ne buldum!"

Elinde bir karahindiba tohumu tutuyordu. "Eğer buna bir şeyler dilersek belki periler bunu duyar ve dileğimizi gerçekleştirirler!"

Ağacın üzerinde, Bluebell, Ivy, Daisy ve Rose oturdukları yaprakların üzerinden mutlulukla kalktılar.

"Gerçekten mi?" diye sordu Katy gözlerini açarak. "Ne yapmamız gerekiyor?"

"Ben yüksek sesle bir dilek tutacağım. Sonra da hızla üfleyeceğiz ve böylece bütün tohumlar havaya uçacak," diye açıkladı Fiona. Fiona papatya kolyesini Katy'nin başına yerleştirirken Bluebell gülümsüyordu. "Hazır mısın?"

Katy başını salladı.

"İşte başlıyoruz. Keşke..."

Fiona karahindiba tohumunu elinde tutarken Bluebell'in kalbi heyecandan titriyordu. Çok özel şeyler olmak üzereydi.

Bölüm Üç

"Keşke... Keşke bu park yepyeni olsaydı," dedi Fiona, gözlerini sıkıca yumarak.

O ve Katy ipeksi tüyleri bir çırpıda, hızla üflediler. Harfler yukarı doğru uçtu ve gökyüzünde gümüş renkli dilek cümlesini oluşturdular.

Bluebell'in kanatları heyecandan titremeye başladı ve kendini, Daisy

gibi havada dans etmekten zor alıkoydu.

"Dileğini gerçekleştireceğim Fiona!" diye söz verdi.

"Ne kadar heyecanlı!" dedi Daisy. "Ne güzel bir dilek, Belle."

"Umarım Karahindiba Kraliçesi dileği gerçekleştirmen için onay verir!" dedi Rose.

Ivy, Parlak Çayır'a doğru süzülen harfleri göstererek "Haydi, kavak ağacına dönelim. Dilek cümlesi yakında oraya uçmuş olacaktır bu yüzden, sen de değneğini hazırlamalısın!" dedi.

Bazı dilek harflerinin periler tarafından toplanması gerekirdi, fakat bir dilek doğrudan karahindiba tohumuna üflenerek söylenirse

kendiliğinden Karahindiba Kraliçesi'ne doğru yol alırdı.

Periler hızla havaya doğru atıldılar ve Parlak Çayır'a doğru yol almaya başladılar. Çitleri aştıkları anda ağaçtan gelen güçlü biz zil sesi duyuldu.

"Dinleyin!" diye çığlık attı Daisy heyecanla. "Bu ses Karahindiba Kraliçesi'nin saatinden geliyor. Ağacın içinde ziller çalmaya başladı,

dilek harfleri bizden önce buraya ulaşmış olmalı!"

Bluebell değneğini sallaya sallaya ağacın içindeki minik kemere doğru süzülürken, Karahindiba Kraliçesi onu bekliyordu. Diğer perilerin hepsi ağacın dallarına oturmuş, kimin bir dilek bulduğunu merakla öğrenmeye çalışıyorlardı. Ivy, Daisy ve Rose perilerin yanlarında yerlerini aldılar. Kanatları güneşte parıldıyordu.

"Majesteleri," dedi Bluebell "dileği gerçekleştirmek için sizden izin istemeye geldim."

"Bluebell!" dedi kraliçe, sıcak bir tavırla. "Bana dileğinden biraz bahseder misin?"

"Fiona Lake isminde bir kız tarafından dilendi, Majesteleri.

Yeşildiken Köyü'ndeki eski püskü parkın yepyeni olması için bir dilek tuttu," dedi Bluebell.

"Ne harika bir dilek! Eminim bu dileği en güzel şekilde gerçekleştireceksin!" dedi Karahindiba Kraliçesi.

"Unutma, iyi sihir herkese yardım eder. Böylece dileğin hiç beklemediğin bir anda gerçek olur."

"Unutmayacağım," diye söz verdi Belle.

Kraliçe yeniden gülümsedi. "Değneğini kaldır." Kraliçe, yıldızlı karahindiba değneğini salladı ve

Bluebell'in değneğine büyük bir miktarda peri tozu yolladı. Bluebell'in değneği minik, gümüş renkli karahindiba tohumlarıyla parıldamaya başladı. "Sihrini akıllıca kullanmalısın. Peri tozunun etkisi ayın hilal zamanında kaybolmaya başlayacaktır," diye açıkladı kraliçe.

"Teşekkür ederim, Majesteleri." Değneğinin ucundaki küçük, mavi yıldız yeni gücüyle parlarken Bluebell'in heyecandan karnında kelebekler uçuşuyordu.

İzleyen bütün periler neşeyle ona el salladılar. Bluebell Parlak Çayır'ın üzerinden uçarken "İyi şanslar, Belle!" diye hep bir ağızdan bağırdılar.

Bluebell endişe ve heyecanla onlara doğru gülümsedi. Ayın hilal

zamanına yedi gün vardı. O zamana kadar hem Fiona'nın dileğini gerçekleştirmeli, hem çok nadir bulunan beyaz çançiçeğini bulmalı, hem de özel karışım için bir çanak hazırlamalıydı.

Ivy, Rose ve Daisy ona yetiştiler ve Yeşildiken Köyü'ne doğru bakan çitlerin üzerinde hep beraber oturdular.

"Fiona'nın dileğini nasıl gerçekleştireceğini düşündün mü?" diye sordu Ivy.

"Öncelikle çok yorgun görünen çiçekleri ve çimenleri halletmeliyim," dedi Rose incelikle. "Onlara yardım etmek için bir şeyler yapmak istiyorum, fakat hepsini sulamamız imkânsız görünüyor."

"Bahçe çiçekleri sıcak havadan çok etkilenmiş," dedi Rose kafasını sallayarak. "Yabani çiçekler kadar güçlü değiller."

"Biliyorum!" diye bağırdı Daisy. Neden Karahindiba Kraliçesi'nin karışımı hazırlamasını beklemiyoruz? Çiçekler ve çimenler için birazını isteyebiliriz!"

"Güzel fikir. Ama Karahindiba Kraliçesi o karışımı özellikle kavak

ağacı için istiyor," dedi Rose nazikçe. "Başka bir şey için işe yarayacağını zannetmiyorum."

"Of, evet," diye düşündü Daisy. "Karışımın çöpleri de temizlememesi gerçekten çok kötü."

"Evet, dileğin diğer kısmı da parkın temizlenmesi," dedi Bluebell. Aklına birden müthiş bir fikir geldi ve heyecanla diğerlerine baktı. "Fiona ve Katy'nin babasının yaptığı tabloyu hatırlıyor musunuz?"

Rose onayladı. "Bir parçası eksikti ve bir kısmına da boya dökülmüştü."

"Evet," dedi Bluebell. "Eğer o tablo temizlenip tamir edilseydi ne olurdu? Bu durum parkın biraz olsun düzelmesine yardım ederdi ve herkes parka biraz daha özen gösterirdi değil mi?"

"Bu mükemmel bir fikir!" diye bağırdı Ivy ve Rose. "Ama bunu nasıl ayarlamayı düşünüyorsun?"

"Sanırım Fiona'nın o tabloyla ilgilenmesini sağlamalıyım," dedi Bluebell. "Onun bir şeyler üretmeyi çok sevdiğini biliyorum. Yarın ilk iş olarak onun okuluna doğru uçacağım."

Ivy aniden bir çığlık attı ve bir parça sarmaşık bitkisinin olduğu çitin kenarına atıldı. "Sekiz benekli yaprak, tam da burnumun dibinde! Ne şans ama!"

"Tebrikler, Ivy!" Bluebell, Daisy ve Rose kutladılar. Ivy yaprağı tuttu ve beraber, kraliçenin yardımcılarının,

maddeleri biriktirip, topladığı kavak ağacına doğru uçtular.

"Artık beyaz çançiçeğini bulmana yardım edebilirim ve seninle yarın Fiona'nın okuluna gelebilirim," dedi Ivy.

"Teşekkürler, Ivy, bu harika olur," dedi Bluebell neşeli bir tavırla. "Yarın görüşürüz!"

Harika gün batımı, pembemsi bulutlar oluşturarak gökyüzünü boyamıştı. Güneş, eğreltiotlarının arasındaki yatağına doğru süzülürken Bluebell'i ve kanatlarını pembe bir ışıkla parlattı.

Bluebell arkasına döndü ve diğerlerine el salladı. "Tatlı rüyalar!"

Bölüm Dört

Ertesi sabah, Bluebell ve Ivy parka doğru uçtular. Caddeler insanlarla doluydu ve çocuklar okula doğru yürüyorlardı. Hava çoktan ısınmıştı ve etraf, kaldırımların tozları ve araba dumanlarıyla kaplıydı.

Bluebell üç tanıdık kişiyi gösterdi. "Bak! Fiona, Katy ve babaları orada!"

Bluebell ve Ivy güvenli bir

uzaklıktan onları izlemeye başladılar. Bay Lake önce Katy'yi indirdi, daha sonra biraz uzaklaşarak okul kapısındaki Fiona'ya el salladı. Tüm çocuklar okula doluşmadan önce Bluebell ve Ivy açık bir camdan Fiona'nın sınıfına uçtular.

"Nerede saklanalım?" diye sordu Ivy.

Bluebell rengârenk süslenmiş geri dönüşüm bölümünü gösterdi. Daha sonradan mutfak eşyaları, kartonlar, gazetelere dönüştürülecek olan yiyecek kutuları ve kâğıtlar duvarlara yaslanmıştı. "Mısır gevreği kutusuna saklanmaya ne dersin?"

Periler tam kutuya girdiklerinde Fiona'nın öğretmeni kapıdan içeri girdi. Yoklama alındıktan sonra öğretmen bütün öğrencilere birer kâğıt dağıttı.

"Unutmayın, bu seneki dönem ödeviniz geri dönüşüm ile ilgili," dedi öğretmenleri, gülümseyerek. "Geçen hafta büyük geri dönüşüm makinemizi hazırlamıştık. Bu hafta ise, geri dönüşümün günlük hayatımızdaki önemini belirten resimler çizmenizi istiyorum. Sırayla hepinize yardımcı olacağım."

Herkes yerine otururken öğrencilerin sesleri birbirine karışmıştı.

Fiona oturur oturmaz çizmeye başladı. Mutlulukla çalışırken, yüzünde çabasını gösteren bir ifade

vardı. Ivy ve Bluebell dikkatlice mısır gevreği kutusundan dışarı uzandılar. Fiona, içerisinde geri dönüşüm kutuları olan bir park çiziyordu. Çocuklar ise bitmiş içeceklerini bu kutuya atıyorlardı.

"Fiona resim konusunda çok başarılı, değil mi?" dedi Ivy.

"Evet," diye cevap verdi Bluebell. "Bu yüzden, tabloyu tamir etmek için Fiona'nın en yetenekli insan olduğunu düşünüyorum. Sadece, kendi kendine bir fikir bulması için onun hayal gücüne biraz katkıda bulunacağım."

Sessizce, geri dönüşüm bölümünden minik kâğıtlar kopardı ve mısır gevreği kutusunun içindeki Ivy'ye uzattı.

Kutunun içerisinde yeterince kâğıt biriktiğinde Bluebell değneğiyle onlara dokundu ve fısıldadı;

"Küçük büyük bütün dilekler,
Gerçekleşsin değneğimle birer birer!"

Altın rengi patlamayla beraber, küçük kâğıtlar peri ışığıyla parıldayan rengârenk bir resme dönüştü.

"Ay, ne kadar sevimli!" dedi Ivy nefes nefese.

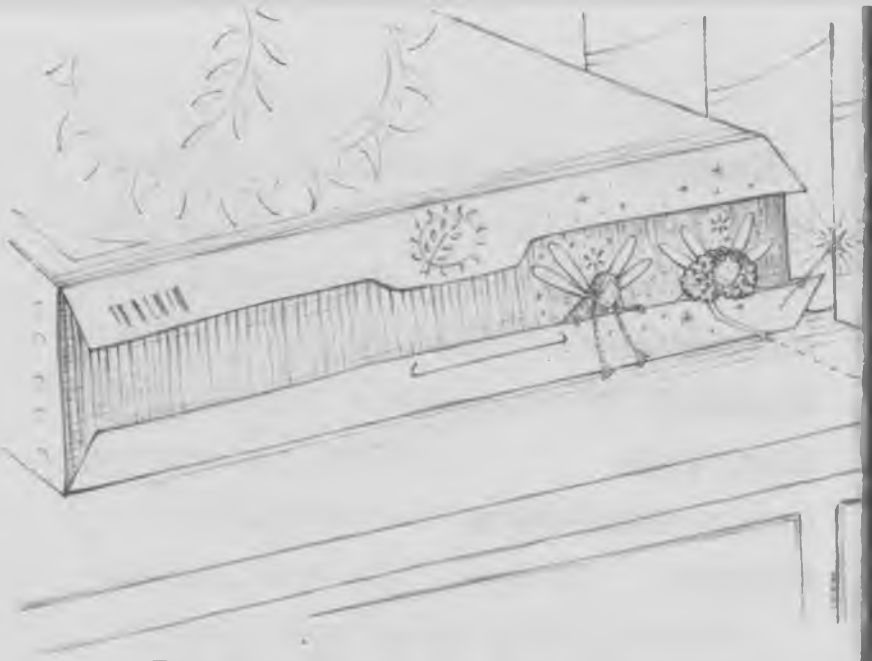

Resim neredeyse dört posta pulu büyüklüğündeydi ve tamamı, parlak kartonlar, şirin paket kâğıtları ve folyolardan oluşmuştu. Resim, etrafında perilerin uçuştuğu bir ağacın resmiydi ve küçük parçalar onu bir tablo gibi gösteriyordu.

"Şimdi yapmamız gereken Fiona'nın onu görmesini sağlamak." dedi Bluebell. Değneğiyle mısır

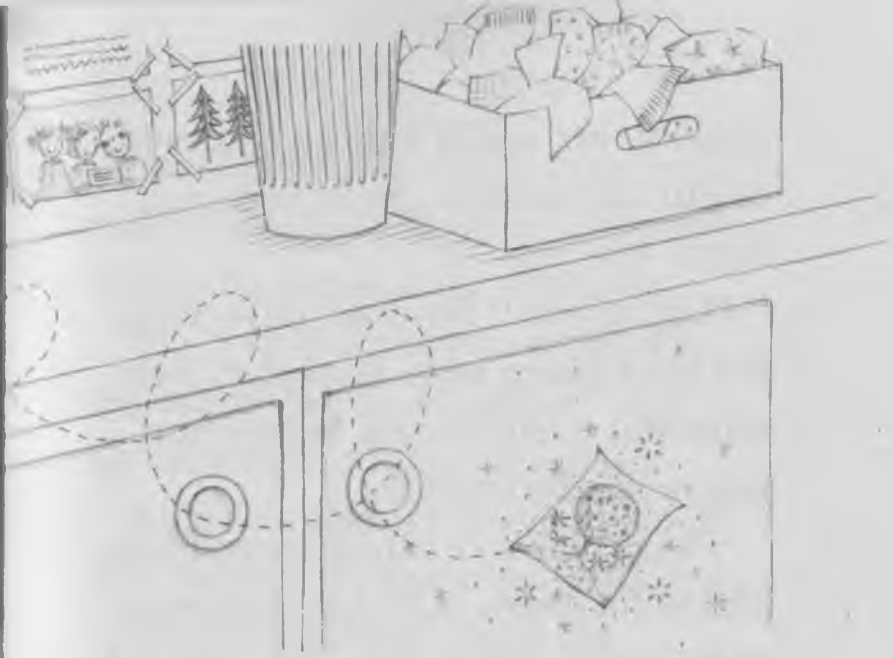

gevreği kutusuna nazikçe dokundu ve kutu, bir peri feneri gibi usulca parlamaya başladı.

Ivy ve Bluebell resmi tuttular ve dikkatlice kutunun arkasını açarak onu dışarı yolladılar. Resim havada süzüldü ve yere düşerken hafifçe parladı. Periler saklanırken Fiona yukarı doğru baktı. Işıldayan kutuyu gördüğünde Fiona dikkat etmeye

başladı. Kız ayağa kalktı ve kutuya doğru yaklaşırken yerde parlayan resmi fark etti.

"Onu gördü!" Bluebell heyecanla Ivy'nin kolunu sıktı. Başkaları fark etmeden mısır gevreği kutusunun ışığını söndürmeliydi.

Fiona eğildi ve büyülü resmi aldı. Masasına doğru yürürken gözlerini irice açtı ve resmi avucunda tutarak sırasına oturdu. "Bu da nereden geldi böyle?" diye fısıldadı. "Kullanılmış eski kâğıtlardan yapılmış, tıpkı bir tablo gibi. Ne kadar zekice!"

Fiona bir şeyler düşünüyormuş gibi dudağını ısırdı. Sessizce, Bayan Malik'in sınıfa gelmesini bekledi. "Bakın ne buldum, Bayan Malik. Kimin olduğunu bilmiyorum, ama bu bana bir fikir verdi."

Bazı öğrenciler etrafına toplandı ve resme bakarlarken ortalıkta heyecan ve hayret karışımı bir ses dolaştı.

"Bu resmi aramızdan kimsenin yapmadığına emin misiniz?" dedi öğretmenleri, kafası karışmıştı.

"Belki de buraya sihirle gelmiştir!" diye önerdi çocuklardan bir tanesi.

Herkes gülerken Fiona da gülümsüyordu. "Belki de geri dönüştürülmek için bekleyen kâğıtlardan bir tablo hazırlayıp parka asabiliriz. Tıpkı babam ve arkadaşlarının yaptığı gibi!"

"O tabloyu biliyorum," dedi öğretmenleri. "Ama babanın o tablonun yapılışında yardım ettiğini bilmiyordum. Yapılalı yirmi yıl falan olmalı."

"Evet, öyle. Ve şu sıralar çok eski görünüyor," dedi Fiona. "Belki de geri dönüşüm ödevimizi o tabloyu tamir ederek yapabiliriz. Bunun için önce izin alırız ve elimizdeki malzemelerle yepyeni bir tablo oluştururuz. Daha sonra da iki tabloyu yan yana asarız..." dedi ve sustu, çok utanmıştı.

"Resim gerçekten çok işe yaradı," diye fısıldadı Ivy, gururla.

"Evet," diye bağırdı Bluebell neşeli bir tavırla. "Fiona yepyeni fikirlerle dolu!"

Öğretmeni Fiona'ya şaşkınlıkla baktı. "Bu harika bir fikir Fiona. Bunun bizim sınıf ödevimiz olmasına ne dersiniz?"

"Bu çok güzel bir fikir!" diye bağırdı öğrenciler.

"Belki çöpleri de temizleyebiliriz!" dedi başka bir çocuk.

Bayan Malik neredeyse öğrencileri kadar heyecanlı görünüyordu. "Öyleyse hemen işe koyulalım. Çocuklar, siz teneffüse çıkabilirsiniz. Birazdan meclise telefon edeceğim ve başkana her şeyi anlatacağım. Eminim Fiona'nın fikrine bayılacaklardır!"

Çocuklar oyun bahçesine doğru koşarlarken Ivy ve Bluebell neşeyle birbirlerine sarıldılar. Fiona küçük resmi defterinin arasına koydu. Sınıf boşalır boşalmaz periler açık pencereden çıktılar ve Parlak Çayır'a doğru uçmaya başladılar.

"Çok zekisin Bluebell! Fiona'nın dileği gerçekleşmeye başladı ve bunu gerçekteştiren de Fiona'nın ta kendisi!" dedi Ivy.

Fiona için çok mutlu olan Bluebell kafasını salladı, ama şu ana kadar yaptıkları, planın yalnızca bir parçasıydı. "Çiçekler ve çimenler için de bir şeyler yapmalıyız. Çok fazla iş var ve herkesin yardım etmesi gerekiyor."

Bluebell ve Ivy, Parlak Çayır'a doğru giderlerken Daisy ve Rose'un

ipek bir örümcek ağı taşıdıklarını fark ettiler.

Görünüşe göre Daisy, yüz yapraklı papatyanın bir yaprağını, Rose ise çalılıkta yetişen dikensiz gülü bulmuştu. Bluebell birden endişelendi. Bir an önce beyaz çançiçeğini bulması ve karışım için bir çanak hazırlaması gerekiyordu. Neyse ki hilal zamanına daha altı gün vardı.

"Nasıl gitti?" diye sordu Daisy ve Rose.

Bluebell onlara Fiona'nın sınıf ödevini ve yeni tablo hakkındaki güzel haberleri anlattı.

"Fiona'nın dileği gayet iyi gidiyor," dedi Daisy hayranlıkla. "Bizim yapabileceğimiz bir şey var mı?"

"Evet!" dedi Bluebell. "Bu gece değneklerinizle birlikte parka gelir misiniz? Çiçeklere ve çimenlere nasıl yardım edeceğime dair bir fikrim var. Ve Rose. Senden özel bir isteğim olacak. Bitkilere özel büyülü gücü vermesi için bir şiir yazar mısın lütfen?"

Rose'un yüzü aydınlandı. "Çok isterim. Sen o işi bana bırak!"

Belle ve arkadaşları uyuyan köye doğru uçarlarken koyu mavi gökyüzünde yıldızlar ışıldıyordu. Ayın kıvrılmış yüzü neredeyse mükemmel bir hilal oluşturuyordu.

Peri arkadaşlar bir kiraz ağacı dalına oturdular ve endişeli gözlerle etraflarına baktılar. Bütün çimenleri uzun gölgeler sarmıştı ve ağaçkakanın acıklı sesi her tarafta yankılanıyordu.

"Park hatırladığımdan çok daha büyükmüş," diye yorum yaptı Ivy.

"Burada dört peri için çok fazla iş var," dedi Daisy, tırnaklarını kemirirken.

"Unutmayın ki bende peri tozu var!" dedi Bluebell. "Değneklerinizi kaldırın!" Rose, Ivy ve Daisy denileni yaptılar.

"Peri tozu, peri tozu, duy sözlerimi,
Yardım et perilerime ve güzelleştirelim
her yeri!"

Belle değneğini salladı. Altın patlamayla beraber Rose, Ivy ve Daisy'nin değneklerine parlak karahindiba tohumları uçmaya başladı.

"Haydi, işe koyulalım!" diye haykırdı Daisy.

Daisy ve Ivy çimenlere doğru kanat çırparak fısıldadılar ve değneklerini salladılar. Öne ve arkaya uçarlarken büyülü yağmur, çimenlerin üzerinde kristal taneler bırakıyordu. Rose ve Bluebell çiçek öbeklerinin üzerlerinde uçuyorlardı ve onlara şarkı söylüyorlardı.

Değneklerinden, küçük mücevherlere benzeyen minik, parlak damlalar şelale oluşturarak çıktı ve tozlu tomurcukların üzerlerine döküldü.

Periler kiraz ağacına döndüklerinde güneş doğmak üzereydi.

"Çimenler çok daha taze ve çiçekler biraz daha mutlu görünüyor," dedi Ivy.

"Evet, ama hâlâ suya ihtiyaçları var. Belki Rose'un şiiri onlara yardım eder," dedi Belle.

"Küçük ve büyük bütün çiçekler,
Büyülü gücümüz size yardım eder.
Tüm yapraklar kahverengi veya yeşil,
Hepsini parlatacağız ışıl ışıl."

Rose dalların ucuna doğru uçtu ve derin bir nefes aldı.

"Sıcak gökyüzünde yağmur olmasa da,
Size eşlik ederiz bütün aylarda.
Bu parkta büyüyeceksiniz birer birer,
Ve Fiona'nın kalbi atacak sizinle beraber."

Rose şiirine ara verdiğinde tüm yapraklar ve çimenler havada doğruldu ve daha da yeşerdiler.

"Tüm bunları yapmak perilerin işidir,
Hiç durmaksızın, herkese mutluluk getirir.
Küçük bir kızın hayalleri gerçek olsun,
Ve bu park çocukların sesleriyle coşsun."

Rose bir kez daha durdu. Çiçekler yavaşça titredi ve başlarını uzatarak yepyeni renklere büründüler.

Rose şiirini bitirdiğinde Bluebell uçtu ve ona sımsıkı sarıldı. "Bu harika bir şiirdi ve gerçekten çok işe yaradı. Sanırım artık gitme zamanı. Hepinize çok teşekkür ederim. Siz olmadan bunları asla başaramazdım!"

Periler Parlak Çayır'a doğru yol alırken Bluebell en önde uçtu. Günün tüm yorgunluğuyla birlikte, yosun çarşaflı ve çiçek tomurcuklu yatağına kendini zor atmıştı.

Bölüm Beş

Sonraki beş gün boyunca bütün periler, kavak ağacına gereken karışım maddelerini aramak için Parlak Çayır boyunca gidip geldiler.

Bluebell beyaz çançiçeğini aramak için her gün parka doğru uçtu, ama henüz bir tane bile bulamamıştı. Son gittiğinde duyuru tahtasına asılmış bir ilan dikkatini çekti.

Bluebell kendi kendine mutlulukla gülümsedi. Fiona'nın dileği gerçek oluyordu! Bluebell'in tek yapması gereken beyaz çançiçeğini bulmak ve karışım için bir çanak hazırlamaktı, daha sonra bütün vaktini Temizlik Günü'nde geçirebilirdi.

Ama işler planına göre yürümedi. Cumartesi günü gelmişti. Bluebell yatağına oturmuş, yaptığı çanağa

gümüş renkli otlar dikiyordu. Her şeyi bitirmesi için kısıtlı vakti kalmıştı. Beyaz çançiçeğini bulmak için her yeri aramış, ama hâlâ bulamamıştı, dahası, yaptığı çanak da henüz bitecek gibi görünmüyordu.

Bluebell çanağa sevimli, mavi yosunlar eklerken, Daisy yanına geldi ve yakındaki bir yonca yaprağına oturdu.

"Ne düşünüyorsun?" Bluebell çanağı göstererek sordu.

"Güzel sayılır..." dedi Daisy, nazikçe.

"Ama ne? Bir şeyler mi eksik?"

Bluebell kafasını

yana doğru yatırdı.

"Belki de biraz parıltı gerekiyordur."

Aniden, Bluebell'in aklına bir fikir geldi ve peri havaya zıpladı. "Nereye bakmam gerektiğini biliyorum! Parka!"

"Bu da gidip, Temizlik Günü'nde neler olup bittiğine bakman için bir bahane olacak, değil mi?" dedi Daisy sırıtarak. "Ben de geliyorum!"

Yeşildiken Köyü'nü geçerlerken sesler ve kahkahalar duydular. Park, yetişkinler ve çocuklarla doluydu, hepsi de çalışmakla meşguldüler. Bluebell ve Daisy onları izlemek için yükseklere uçtular.

"Tanrım! Bu kadar çok insanın geleceğini düşünmüyordum!" dedi Bluebell.

Bayan Malik'in önderliğindeki çocuklar çöpleri topluyorlardı. Bay Lake ve sarı saçlı, tıknaz bir adam eski tablodaki boyayı temizliyorlardı. Val Roberts, köpeği Muppet ile birlikte, onların temizlediği taşları parlatıyordu.

"Bay Lake'in yanındaki kişi eminim Val'in oğlu Andrew'dur," dedi Bluebell. "Küçükken, bir peri gördüğünü söyleyen çocuk o değil miydi? Keşke doğru söylediğini kanıtlayabilseydik!"

"Bak! Fiona ve Katy!" dedi Daisy.

Bluebell, üzerinde "Yeşildiken Gazetesi" yazılı tişört giymiş bir bayanla konuşan kızları gördü. Çöp kutusunun arkasına saklanmak için atılırken "Haydi, gidip ne konuştuklarını dinleyelim," dedi. Daisy de onu takip etti.

"Bu, benim ve sınıfımın, geri dönüşüm atıklarından yapacağı tablonun bir çizimi. Yirmi yıl önce, babamın ve sınıfının yaptığı tablonun yanına asılacak," dedi Fiona, gazeteciye.

"Parkta bu kadar çok insanı bir arada görmek gerçekten şaşırtıcı,

özellikle de çocukları," dedi gazeteci. "Bu büyük temizlik fikri için sen ve arkadaşların nereden ilham aldınız?"

"Geri dönüşüm ile ilgili bir ödev hazırlıyoruz," diye açıkladı Fiona "ve ben, babamların tablosunu yenilemek için bir fikir buldum. Bu fikri büyütüp, bir Temizlik Günü oluşturduk."

"Çimenlerin ve bitkilerin ne kadar harika göründüğünü fark ettiniz mi?" dedi Val, Fiona'nın yanında belirerek.

"Birileri burada çok iyi çalışmış. Bu görüntü parka ne kadar önem verdiğimizi göstermiyor mu? Çocuklarımızın ve torunlarımızın görebilmesi için parka çok iyi bakmalıyız."

Bluebell ve Daisy heyecan içerisinde birbirlerine baktılar. Çabalarını fark etmişlerdi.

Daisy birden bire Bluebell'in elini sıktı. "Oh, baksana! Tam orada çiçek tarlasının içinde! Benim gördüğümü sen de görüyor musun?"

Bluebell aşağı baktı ve yeşil menekşelerin ardında bir şeyler gördü. Bu gümüş beyazı bir çançiçeğiydi! Gidip minik kökünü çıkarırken Bluebell'in kalbi neşeyle atıyordu.

"Çok teşekkür ederim," diye fısıldadı küçük bitkiye. "Büyük Kavak Ağacı'na çok faydalı olacaksın!"

Rose ve Ivy, Bluebell'in eğreltiotu gölgesindeki yatağına doğru kanat çırptılar. Bütün maddeler toplanmıştı ve hilal zamanı gelir gelmez, Karahindiba Kraliçesi karışımı hazırlayabilecekti.

"Kraliçenin yardımcılarına gereken son maddeyi de bulduk. Beyaz

çançiçeği!" dedi Bluebell arkadaşlarına.

"Tebrik ederim!" dedi Rose. "Bulması çok zor olan bir maddeydi."

"Çiçeği Daisy buldu, çok şanslıyım!" dedi Bluebell. "Ama hâlâ çanağı hazırlayamadım!" Panikle kanatlarını çırptı.

"Merak etme. Biz sana yardım ederiz," dedi Ivy.

"Sadece ne yapmamız gerektiğini göster," dedi Rose.

"Oh! Teşekkür ederim!" Belle memnuniyetle arkadaşlarına baktı.

Serin, yosun yastıklarda uzanırlarken Bluebell onlara, mavi, gümüş ve altın renkli çiçeklerin şeker kâğıtlarıyla nasıl kaplanacağını gösterdi. Çalışırlarken, Bluebell, Ivy ve Rose'a parkta olan biteni anlattı.

"Fiona'nın sınıfının ne kadar sıkı çalıştığını görmeliydiniz. Park mükemmel görünüyor!" diye ekledi Daisy.

"Böylece, Fiona'nın dileği en güzel şekilde gerçek oluyor!" dedi Rose.

"Evet," dedi Ivy, Bluebell'e sarılırken. "Karahindiba Kraliçesi, iyi sihirin herkese yardım ettiğini söyler,

değil mi? Bundan sonra, birçok insan parkta vakit geçirebilecek!"

"İşte!" dedi Bluebell. "Hepsi bitti. Ve tam zamanında! Çanağı kavak ağacına götürsek iyi olacak."

Bluebell, Ivy, Rose ve Daisy çanağı aralarında tutarak eğreltiotlarının arasından uçmaya başladılar.

Her şey hazırlanmıştı. Ayın yumuşak ışığı dalların arasından

süzülmüş, orada toplanan perilerin kanatlarını parlatıyordu. Karahindiba Kraliçesi'nin eşliğindeki periler toplanan maddeleri birbirlerinden ayırıyorlardı. Kraliçe gümüş ve inci beyazı mükemmel bir elbise giymişti. Tacı ise ışıldayan, yıldız biçimindeki yumuşacık karahindiba tohumlarından oluşuyordu.

Bluebell ve arkadaşları çanağı ona doğru uzatırlarken "Ne kadar güzel bir çanak," dedi. "Mükemmel. Teşekkür ederim."

"Bu çanağı hepimiz, beraberce yaptık," dedi Bluebell.

Kraliçe Ivy, Rose ve Daisy'e gülümsedi. "Size de teşekkür ederim," dedi. "Fiona'nın dileği nasıl gidiyor Belle?"

"Gayet iyi gidiyor, Majesteleri." Bluebell ona, çiçeklere ve çimenlere yaptıklarını, parktaki temizliği ve Fiona'nın sınıf ödeviyle ilgili her şeyi anlattı.

Kraliçe yeniden gülümsedi. "Aferin, Belle. Fiona'yı çok mutlu etmişe benziyorsun. Unutma, bu geceden sonra peri tozunun etkisi yavaş yavaş kaybolacak."

"Unutmam, Majesteleri," dedi Bluebell, gururla. Yarın yapması gereken son bir işi kalmıştı, Ivy,

Rose ve Daisy de ona yardım edeceklerdi.

Bütün periler birbirlerine yaklaştı. Kraliçenin elini kaldırmasıyla beraber, yardımcıları, maddeleri birer birer çanağa döktüler. Kraliçe, değneğiyle çanağın içindekileri karıştırırken, maddeler altın renkli bir sıvıya dönüştü. Son madde de eklendiğinde kraliçe kollarını iki yana açtı.

"Çiçekler ve bitkiler getirdik sana,
Büyülü tomurcuklar açtırman için ormana.
Gümüş kar ve altın yağmur yeter perilerime,
Güneşin gücü yaprakları ışığınla süsle!"

Kraliçe değneğini salladı. Parlak bir ışık patlamasıyla birlikte, minik, altın rengi karahindiba yaprakları karışımın içine süzüldü.

Kraliçe değneğini yeniden

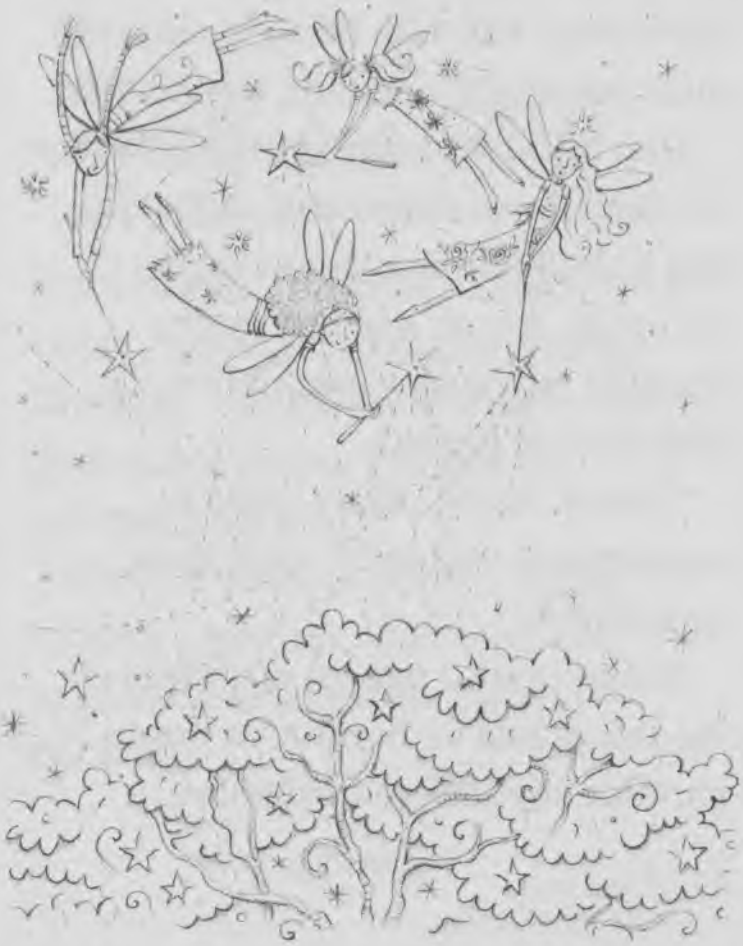

salladığında, Ivy, Rose, Daisy ve Bluebell heyecanla birbirlerine sarılmışlardı. Her bir perinin değneğine parlayan karışımdan birer parça damlatıldı. Periler hazırlandıktan sonra, kavak ağacının tepesinde, karanlık havada parlayan altın bulutların arasında toplandılar.

Hep beraber değneklerini salladılar ve damlaların düşmesini sağladılar. Bal kokulu altın sisin içerisinde damlalar, kavak ağacına doğru süzüldü ve yavaş yavaş dalları yeşertmeye başladı.

"Bakın! Kavak ağacı yepyeni yapraklarla süslendi!" dedi Rose, mutlulukla.

Bütün periler ağacın etrafında el ele tutuştular ve beraberce neşeli şarkılar söylemeye başladılar.

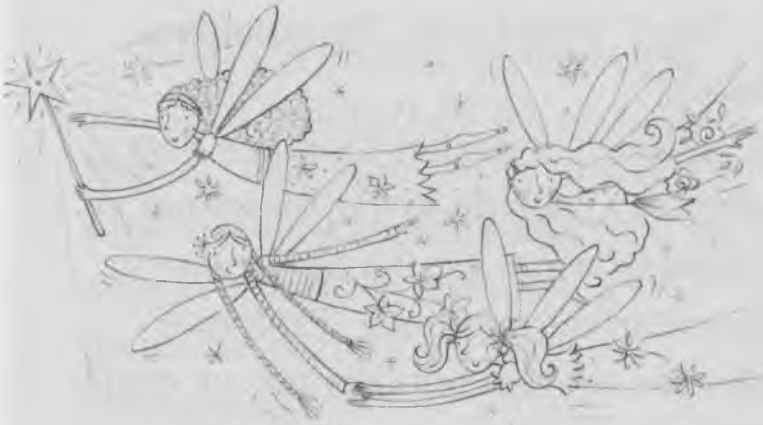

Bölüm Altı

Ertesi sabah, Bluebell, Rose, Ivy ve Daisy küçük parka doğru uçtular. Bluebell, Temizlik Günü'nden sonra, parkın değişimini görmek için sabırsızlanıyordu.

Park, aileleriyle piknik yapan, oyunlar oynayan, kaydırakta ve salıncakta eğlenen çocuklarla doluydu.

"Vay!" dedi Daisy. "Şu insanlara bakın!"

Bluebell'in gözleri Fiona ve Katy'i aramaya başladı. Kızlar babasının ve arkadaşlarının yaptığı eski tabloyu seyredip duruyorlardı. Tablonun dökülen boyası temizlenmiş ve eksik parçaları yerine yerleştirilmişti. Tablo yeni yaşamı için ışıl ışıl parlıyordu.

Dahası, yeni tablo ve eski tablo yan yana asılmıştı. Belle, sevinçle bağırdı. Yeni tablo, tıpkı Bluebell'in Fiona'ya verdiği resimdeki gibi, bir ağaç ve etrafında mutlulukla danseden parıltılı perilerden oluşuyordu.

"Çok güzel olmuş," dedi Rose. Ivy ve Daisy de onayladılar.

Bluebell resme yakından bakmak için duvara doğru yaklaştı.

"Periler çok gerçekçi görünüyor," dedi Katy, bir tanesini eliyle gösterirken. "Nasıl bu kadar güzel çizebildin?"

"Bilmiyorum," dedi Fiona. "Sanki her şey kafamda canlanmış gibiydi, tıpkı bir büyü gibi."

"Hey! Kızlar! Size göstermek istediğim bir şey var." Babaları, elinde bir gazeteyle, yanlarına geldi. "Şuna bakın! Görünüşe göre meclis burayı araba parkına çevirme konusundaki fikrini değiştirmiş. O parkı yapmak için çok daha fazla para harcayacaklardı." Kızlarına baktı ve sırıttı. "Ve tahmin edin! Buraya bir de havuz yapacaklar!"

"Val ve Muppet da orada! Hemen gidip güzel haberleri vereyim," dedi babaları.

"Yeniden peri avına çıkmaya ne dersin?" Katy Fiona'ya fısıldadı.

"Daha sonra çıkarız. Şimdi, parkın tadını çıkarmak istiyorum," dedi

Kâğıdı beraberce tutarak Fiona'nın başının üzerinden aşağıya doğru bıraktılar. Tam saklandıklarında, Fiona gözlerini açtı.

"A-aa, bu da ne?" Buruşuk kâğıt havada süzülürken Fiona şaşkınlıkla bakıyordu. Parlak harfleri eliyle takip ederek yazılanları okurken, Fiona'nın yüzü aydınlanmıştı.

İkinci kez okuduğunda, şeker kâğıdı elinden uçtu ve altın tozu yağmuruna dönüştü.

"Belki de parkta gerçekten periler yaşıyordur," dedi Fiona, gözleri parlıyordu. "Ve böylece bütün dilekler gerçek oluyor!"